

PEIXE E LIMÃO

SALTA!

MUZIEKPUBLIQUE

MUZIEKPUBLIQUE

NL Twee Italianen en een Belg ontmoeten elkaar in Brussel, de internationale stad waar ze hun diepste gevoelens en vragen kwijt kunnen. Alleen daar kunnen ze zich vrij uitdrukken, in hun moedertaal, maar ook in de talen die ze dagelijks gebruiken. Ze brengen hun instrumenten samen, hun intieme ervaringen en hun moed en een vriendschap begint. Hand in hand springen ze in het grote bad van hun innerlijke wateren, plotseling minder onzeker omdat ze er samen voor gaan. De angst om de stilte te doorbreken verdwijnt. Hun stemmen en handen worden vastberaden, woorden en noten vloeien vrijuit. Zo ziet hun debuutalbum, *SALTA!*, het levenslicht. De muziek is krachtig en doordrenkt met diepgang, soms teder en lyrisch.

Ze raakt aan wereldse thema's, diepmenselijke verhalen, ver van heldhaft of grootheidswaanzin. Onromantische liefde, migratie zonder heroïek. Verveling, obsessieve eenzaamheid, uitputting. De diepe angst om te zwemmen, maar het nog sterkere verlangen om te dromen, ondanks de tegenstroom. Met dit album, waarin verschillende talen en stijlen op unieke wijze samenkomen, raakt **Peixe e Limão** de kern van het mens-zijn en legt het de kwetsbaarheid bloot die we allemaal delen. Hun klanken smeden een onbreekbare band met de luisteraar en laten resoneren wat verbindt. Het trio fluistert zachte, aquatische formules die onze zielen en harten tot rust brengen.

FR Deux italien·nes et un belge se rencontrent à Bruxelles, la ville internationale où ils peuvent s'exprimer librement, dans leur langues natales ou dans les langues adoptives qu'ils utilisent au quotidien pour traduire leurs sensibilités et questionnements. Ils réunissent leurs instruments, leurs expériences intimes et leur courage, et l'amitié opère: main dans la main, ils sautent dans le grand bain de leurs eaux intérieures, soudain moins troubles car ils y vont ensemble. La peur de rompre le silence s'apaise, la voix et les mains ne tremblent plus, les mots et les notes coulent de source: leur premier album *SALTA!* est né.

Musique puissante et profonde, parfois lyrique, et thèmes mondains, humains trop humains, histoires très peu épiques : amour non romantique, migration sans héroïsme, ennui, solitude obsessionnelle, fatigue. Une peur bleue de nager, mais un désir de rêver plus fort encore que les courants contraires. Dans cet album métissant les langues et les styles, **Peixe e Limão** touche au cœur de l'humain et dialogue avec notre vulnérabilité. Leur musique tisse un lien profond avec nous, résonnant avec ce qui nous unit toutes et tous. Le trio murmure des formules aquatiques au creux de nos âmes, apaisant nos coeurs.

EN Two Italians and a Belgian meet in Brussels, the international city where they can address their deepest feelings and questions. It's only here that they are able to express themselves freely, in their native languages or in the adoptive languages they use every day. They bring together their instruments, their experiences, their courage, and their friendship does the rest. They jump hand in hand into the pool of their inner waters, which become less troubled because they are together. The fear of breaking the silence subsides, their voice and hands no longer tremble, the words and notes flow freely. Their debut album *SALTA!* is born.

The music is powerful and profound, sometimes lyrical. It tackles worldly and deeply human themes, far from delusions of grandeur. Unromantic love, migration without heroism, boredom, obsessive loneliness, tiredness. A deep-seated fear of swimming, but a desire to dream that is stronger than the opposing tides. In this album, which mixes languages and styles, **Peixe e Limão** touches the essence of humanity, and speaks to our vulnerability. Their music creates a deep connection, resonating with what unites us all. The trio whispers aquatic formulas to the depths of our souls, appeasing our hearts.

1

BOMBOM

Auth.: Julie Van Bogaert /

Comp.: Thomas Van Bogaert

Flavia Clementi (vocals), Federico Bragetti (cello), Thomas Van Bogaert (guitar, vocals)

NL Vanuit onze passie voor Braziliaanse muziek schreven we met Bombom een hymne aan de eenvoud, aan het leven met weinig, aan het waarderen van kleine dingen, want soms is niets zo heerlijk als een klein snoepje. Met dezelfde eenvoud en dankbaarheid, met spontaniteit en kleine stapjes, zijn we aan dit project begonnen en hebben we onze nummers geschreven.

FR Bombom est né de notre passion pour la musique brésilienne. C'est un hymne à la simplicité, à vivre avec peu et à valoriser les petites choses, car parfois il n'y a rien de meilleur qu'un bonbon. C'est avec cette même simplicité et gratitude, avec spontanéité et à petits pas, que nous nous sommes lancés et avons écrit nos chansons.

EN Bombom is born from our passion for Brazilian music. It is an ode to simplicity, to life with few possessions and to valuing the small things, because sometimes there is nothing better than a little candy. It is with this same simplicity and thankfulness, with spontaneity and small steps,

that we embarked on this project and wrote our songs.

2

QUIEREME ENTERA

Auth.: Dulce María Loynaz,

Flavia Clementi / Comp.: Flavia Clementi,

Federico Bragetti, Thomas Van Bogaert

Flavia Clementi (vocals), Federico Bragetti (cello), Thomas Van Bogaert (guitar, vocals)

NL Hoe vaak passen we ons gedrag, onze overtuigingen, onze manier van zijn en ons uiterlijk aan om de andere te behagen? Hoe vaak offeren we een stukje van onszelf op voor een stukje waardering van anderen? Hét gedicht van de Cubaanse Dulce María Loynaz herinnert ons eraan dat we onszelf moeten blijven.

FR Combien de fois adaptions-nous nos comportements, nos croyances, notre façon d'être et d'apparaître pour plaire à l'autre? Combien de fois sacrifions-nous une partie de nous-mêmes pour la validation des autres? Le poème de la cubaine Dulce María Loynaz nous rappelle de rester nous-mêmes, entier·e·s.

EN How many times do we change our behaviour, our beliefs, our way of being and appearance to please someone else? How many times do we sacrifice part of us for the sake of other's validation? Cuban poet

Dulce María Loynaz reminds us to remain true to ourselves.

3

PSY

Auth/Comp.: Flavia Clementi

Flavia Clementi (vocals, shruti box), Federico

Bragetti (vocals, percussion, cello), Thomas

Van Bogaert (vocals, percussion)

NL Als we nu op een dag plotseling zouden beslissen om niet langer de hele tijd op de andere te focussen, te gerust te stellen, te proberen ze te begrijpen, te kijken hoe ze zich voelen, de scherpe randjes af te vlijen, onszelf weg te strepen?

Als we zouden stoppen om anderen zich groot te laten voelen, om alle mentale en emotionele lasten als koppel of als vrienden te dragen, zou de wereld dan niet meer draaien?

FR Et si un jour, on décidait soudain d'arrêter de se concentrer sans cesse sur les autres, de les rassurer, d'essayer de les comprendre, d'arrondir les angles, en dépit de soi-même? Si l'on cessait de se rabaisser pour mettre en valeur les autres, de porter toute la charge mentale et émotionnelle dans un couple ou entre ami·e·s, est-ce que le monde s'arrêterait de tourner?

EN How about deciding one day to stop focusing on other people, reassuring them, trying

to understand them, smoothing rough edges, disregarding ourselves? How about not putting ourselves down in order to show others in a positive light, or taking on all of the mental and emotional burden in a couple or between friends? Would the world stop turning?

4

CANTO DI UNA LOTTA

Auth.: Cristina Torres Cáceres, Flavia Clementi / Comp.: Flavia Clementi,
Thomas Van Bogaert

Flavia Clementi (vocals), Federico Bragetti (cello), Thomas Van Bogaert (guitar)

NL Deze uiterst krachtige tekst van de Peruaanse activist Cristina Torres Cáceres stak de oceaan over en werd het motto en het symbool van de strijd tegen vrouwensmadelijkheid in Italië, waar elke vier dagen een vrouw sterft, vermoord door haar man of ex-man, omdat ze avances weigerde, omdat ze veel praatte of omdat ze een keer te veel 'nee' zei.

De Italiaanse beweging 'Non una di meno' eigende zich de woorden van Cáceres toe en wij deden hetzelfde, met een refrein in het Italiaans: "Als morgen mijn beurt zou zijn en ik niet zou terugkomen, huil dan niet moeder, maar verbrand alles".

FR Le texte puissant de Cristina Torres Cáceres, activiste

péruvienne, a traversé l'océan et est devenu le slogan et le symbole de la lutte contre les féminicides en Italie, où tous les 4 jours une femme meurt sous les coups de son compagnon ou de son ex, pour avoir refusé des avances, pour avoir trop parlé, pour un 'non' de trop. Le mouvement italien 'Non una di meno' s'est approprié les mots de Cáceres et nous en avons fait de même avec un refrain en italien: "Si demain était mon tour, si je ne revenais pas, maman ne pleure pas mais brûle tout".

EN This powerful text from Cristina Torres Cáceres, a Peruvian activist, crossed the ocean and has become to slogan and the symbol of the fight against femicides in Italy. Every four days a woman in the country is killed by her partner or ex for having refused advances, speaking too much or for one 'no' too many. The Italian movement 'Non una di meno' has appropriated Cáceres' words. We have done the same with a chorus in Italian: "If tomorrow it is my turn, if I never come back, mother don't cry but burn everything".

5 AGUAS PROFUNDAS

AUTH./COMP.: Flavia Clementi
Flavia Clementi (vocals), Federico Bragetti (cello, vocals), Thomas Van Bogaert (guitar, vocals)

NL Dit lied is geschreven tijdens het roken van een sigaret, na een verblijf in Denemarken en de ontdekking van enkele zeer donkere en prachtige meren. Het is een aanmoediging voor alle mensen die bang zijn om zich in het koude en diepe water te begeven, om zich te laten meeslepen door de golven, om te genieten van de zachte duizelgeheid die ons lichtjes zeeziek doet voelen. Het is altijd makkelijker om met zijn tweeën te springen. "Si te dijera que voy a tomar tu mano...". En er is altijd een eiland aan de horizon, vaste grond die redding biedt.

FR Cette chanson a été écrite le temps d'une cigarette, après un séjour au Danemark et la découverte de lacs sombres et merveilleux. C'est un encouragement à oser s'aventurer dans des eaux froides et profondes, à se laisser porter par les vagues, à profiter du doux vertige qui nous donne un peu le mal de mer. Il est toujours plus facile de sauter à deux: "si te dijera que voy a tomar tu mano...". Et il y a toujours une île à l'horizon, la terre ferme, où se réfugier.

EN This song was written while smoking a cigarette, after a stay in Denmark and the discovery of some dark and wonderful lakes. It is an encouragement to dare venturing into cold and deep waters, to allow yourself to be carried by the waves, to enjoy the pleasant dizziness that makes us feel a little seasick. It is always easier to jump together: “si te dijera que voy a tomar tu mano...”. And there’s always an island on the horizon, dry land where you can take refuge.

6

VALSE DI MEZZANOTTE

Auth.: Flavia Clementi;
Comp.: Thomas Van Bogaert

Flavia Clementi (vocals), Federico Bragetti (cello), Thomas Van Bogaert (guitar, vocals)

NL Deze middernachtswals gedraagt zich als een droom, een bitterzoet beeld tussen slapen en waken, een droomachtige wandeling die je wakker maakt met het geluid van een snaredrum: “... Maar het is middernacht, de zon slaapt en al de rest zijn leugens.”

FR Cette valse de minuit est un rêve, un songe doux-amé entre le sommeil et l'éveil, une balade onirique qui réveille au son de la caisse claire: “... Mais il est minuit, le soleil dort, et tout le reste n'est que mensonge”.

EN This midnight waltz is a dream, a bittersweet state between sleep and wakefulness, an unreal stroll interrupted by a sound like a snare drum: “... But it is midnight, the sun is asleep, and everything else is just a lie”.

7

SOSPESA

Comp.: Federico Bragetti
Federico Bragetti (cello, percussion),
Thomas Van Bogaert (guitar)

NL Een instrumentale verkenning van klanken. Mengende geluiden, tokkelende en strijkende snaren, aangeslagen vellen: gitaar, cello en percussie zoeken in dit kleine intermezzo naar een gemeenschappelijke basis, tussen minimalistische klanken, obsessieve ritmes en een eenvoudige Keltisch geïnspireerde melodie.

FR Une exploration sonore instrumentale. Mélange de sons, cordes pincées et frottées, peaux frappées: guitare, violoncelle et percussions cherchent dans cet interlude un terrain d'entente, entre sonorités minimalistes, rythmes obsessionnels et une mélodie simple d'inspiration celtique.

EN An instrumental exploration of sounds. A mixture of noises, plucked and strummed strings, struck skins. Guitar, cello and

percussion search for common ground in this musical interlude.

Between minimalist sounds, obsessive rhythms, and a simple, Celtic-inspired melody.

8

MY PALESTINIAN FRIEND

Auth: Rima Nasir Tarazi;
Comp.: Flavia Clementi
Flavia Clementi (vocals),
Federico Bragetti (guitar)

NL De tekst van dit lied werd in 1980 geschreven door de Palestijnse activiste en componiste Rima Nasir Tarazi voor de Internationale Dag van Gehandicapten en Oorlogsslachtoffers. Flavia's tante, Anna, die in Palestina en Israël woonde, gaf haar tijdens de laatste dagen van haar leven op deze arde een kleine verzameling Palestijnse strijdliederen cadeau, en deze vergeten woorden, die ooit gezongen werden met waarschijnlijk erg verschillende melodieën, zien terug het levenslicht.

FR Ce texte a été écrit en 1980 par l'activiste et compositrice palestinienne Rima Nasir Tarazi, à l'occasion du Jour International des Personnes Handicapées et Victimes de Guerre. La tante de Flavia, Anna, qui a vécu en Palestine et en Israël, lui a offert au cours des derniers jours de sa

vie sur terre un petit recueil de chants de lutte palestiniens, et ces paroles oubliées, autrefois chantées sur d'autres mélodies, voient à nouveau le jour.

EN The text was written in 1980 by Palestinian activist and composer

Rima Nasir Tarazi for the International Day of Persons with Disabilities and Victims of War. Flavia's aunt, Anna, who lived in Palestine and Israel, gave her a small collection of Palestinian protest songs during her last days on this earth. These forgotten words, once sung to other melodies, see the light again here.

9

VIA

Auth./Comp.: Federico Bragetti
Flavia Clementi (vocals, shruti box), Federico Bragetti (cello)

NL Federico componeerde het nummer tijdens de opnames van het album en Flavia improviseerde op de lange cello- en shruti-boxnoten. Terugkeren naar je eigen land na jaren reizen en nieuwe horizonten ontdekken, zien dat er niets is veranderd, dat de straten hetzelfde zijn als de sociale codes en de gesprekken van de mensen. 'Via' vertelt over het gevoel van zwaarte en verveling dat we soms ervaren als we terugkeren naar ons land, Italië, en de urgente om te ontsnappen als de horizon lijkt te versmallen.

FR Federico a composé la chanson pendant l'enregistrement de l'album et Flavia a improvisé sur les longues notes de violoncelle et de shruti box. Rentrer dans son pays après des années de voyages et de découvertes de nouveaux horizons, constater que rien n'a changé, que les rues sont les mêmes, ainsi que les codes sociaux et les discours des gens.

"Via" parle de cette sensation pesante, de l'ennui que nous éprouvons parfois en retournant dans notre pays, l'Italie, et de l'urgence de fuir lorsque l'horizon semble se rétrécir.

EN Federico wrote this song during the recording of the album, and Flavia improvised over the long notes from the cello and the shruti box. Returning to your country after years travelling and the discovery of new horizons, realising that nothing has changed, the roads are the same, as are the social codes and people's conversations.

"Via" speaks of this heavy feeling, of the boredom that we sometimes feel when we return to our country, Italy, and the urgency to flee when the horizon seems to shrink.

10

TIRED TALKS

Auth./Comp.: Flavia Clementi

Flavia Clementi (vocals, shruti box), Federico Bragetti (cello, vocals), Thomas Van Bogaert (guitar, vocals)

NL Verlegen communicatie of ongepaste vragen, zich afremmen of net te veel woorden gebruiken, heftige gesprekken hebben, verward zijn en het dan weer goed maken. Misverstanden tussen twee mensen zijn het meest banale en tegelijkertijd het meest pijnlijke.

FR Communication timide ou questions inappropriées, freins ou mots de trop, échanges acharnés, confusion puis déni. Les incompréhensions entre deux personnes sont à la fois les plus anodins et les plus douloureux.

EN Embarrassed communication and inappropriate questions, holding back or speaking too much, fierce exchanges, confusion and then denial. Misunderstandings between two people are the most banal and at the same time the most painful.

11

MARY

Auth: Flavia Clementi

Comp.: Federico Bragetti, Flavia Clementi,

Thomas Van Bogaert

Flavia Clementi (vocals, percussion), Federico Bragetti (cello, percussion, vocals), Thomas Van Bogaert (guitar, vocals), Kenza Ismaili & Peter Van Rompaey (shouts)

NL Op het Ierse platteland sterft een jonge muzikant en laat aan zijn geliefde de erven van zijn muziek en teksten achter, samen met de verantwoordelijkheid om ze na zijn dood in leven te houden. Zolang de erfenis die we aan anderen nalaten in iemands geheugen zit, blijven we verder leven.

FR Dans la campagne irlandaise, un jeune musicien meurt en laissant à son aimée sa musique et ses paroles, ainsi que le devoir de les faire vivre après sa mort. Tant que notre héritage reste dans la mémoire de quelqu'un, nous continuons à vivre.

EN In the Irish countryside, a young musician dies and leaves his music and lyrics to his beloved, together with the duty to make them live on after his death. As long as our legacy remains in someone's memory, we continue to be alive.

12

MIRROR

Auth./Comp: Federico Bragetti

Flavia Clementi (vocals), Federico Bragetti (cello, vocals), Thomas Van Bogaert (guitar, vocals)

NL Een grootstedelijk liefdesverhaal met de stad in de achtergrond. Zachtheid vermengt zich met gewoonte en misverstanden. Het tempo van de stad snelt de tederheid voorbij. De woorden in mondiale Engels stellen een vraag: kunnen we elkaar ergens halverwege ontmoeten?

FR Une histoire d'amour métropolitaine avec la ville en arrière-plan. La douceur se mêle à la routine et aux malentendus, le rythme de la ville écrase la tendresse. Les mots en anglais global posent une question: peuvent-on se rencontrer à mi-chemin ?

EN A metropolitan love story with the city in the background. Sweetness mixes with routine and misunderstandings. The rhythm of the city crushes tenderness. Words in global English ask a question: can we meet halfway?

Acknowledgements

This album would not have been possible without the precious support of our label Muziekpubliek and in particular the energy of Kenza Ismaili and the ear of Peter Van Rompaey. We would also like to thank Matthieu Lits for his patience and professionalism; Didier Melon, who discovered us in 2021; Justine Dofal, who has always followed us with her camera, Jon Sensmeier, Irene Artuso and Dieter Telemans for their images, and Viktor Van Hoof for the editing; Thomas Szacka-Marier and Sujay Iyer for making our

first music video. A special thanks also goes to Anna Angioni for the courage infused, to Jon Sensmeier for inspiring some of these songs, to Louis Prado for opening every possible window onto a new world, to Julie Van Bogaert for the *Bombom* lyrics and her support; to our first fans and friends who gave us confidence, attended our concerts and opened their homes - to the strangers who approached our music with curiosity and love and reminded us why we make music.

Muziekpublique is a non-profit organisation that specialises in folk and world music through an ambitious program of festivals, concerts, classes and projects. In addition to concerts, we organise classes in 50 musical instruments (from kora to duduk) taught by major traditional music artists based in Belgium.

Since 2008, Muziekpublique is also a record label that supports and promotes professional artists living in Belgium and around. There's a lot of talent gathered in Brussels. We help some of them to develop their career in Belgium and abroad, recording CDs and promoting their concerts.

Muziekpublique

Riddersstraat 4 Rue des Chevaliers
Bruxelles 1050 Brussel
info@muziekpublique.be
+32 2 217 26 00
www.muziekpublique.be

Musicians

Flavia Clementi (vocals, shruti box, percussion)
Federico Bragetti (cello, vocals, percussion)
Thomas Van Bogaert (guitar, vocals, percussion)

Recorded at Muziekpublique/Molière by **Matthieu Lits**

Mixing **Matthieu Lits**

Mastering **Pieter de Wagter**

Graphic design **Desirée De Winter**

Photography **Irene Artuso, Jon Sensmeier, Dieter Telemans**

Production, publishing and management **Muziekpublique**

